

Finansdepartementet
Postboks 8008, Dep

0030 OSLO

Deres ref.
02/2515 CNO

Vår ref.
JFH

Oslo
15. juni 2012

HØRING - TILTAK I MARKEDET FOR INTERNASJONALE BETALINGSKORT

Vi viser til departementets brev av 18.4.2012 vedlagt rapport fra en prosjektgruppe som har utredet behovet for regulering av markedet for internasjonale kort i Norge.

Finansieringsselskapenes Forening er – bortsett fra siste punkt – enig i de anbefalinger som gis av prosjektgruppen og de resonnementer som har ledet frem til disse.

Når det gjelder spørsmålet om tiltak som skal gjøre det enklere å overvelte brukerstedsgebyrer (surcharging) til kunder som betaler med kort, er det vårt inntrykk at det ikke lenger eksisterer verken tekniske eller praktiske problemer som hindrer dette. Adgangen er nå lovfestet i finansavtaleloven § 39b (1) og de avtalemessige begrensninger som tidligere fantes, er fjernet. Det er mange leverandører som leverer terminaler etter bankenes og kortselskapenes minimumsspesifikasjoner og det er opp til leverandørene å utvikle løsninger som tilfredsstillter brukerstedenes behov for surcharging. Et pålegg om å utvikle slik teknologi, vil imidlertid øke kostnadene for brukerstedene. Vi minner om at i de terminaler som aksepterer BankAxept, vil dette alternativet velges automatisk.

I forbindelse med opprettelsen av arbeidsgruppen, skrev departementet i brevet av 5.10.2011 at det er betydelig usikkerhet om effekten av endringene i finansavtaleloven, og at dette tilsier at man ser nærmere på en direkte form for regulering av gebyrene. Dersom dette bygger på HSH's (Virkes) rapport fra desember 2009, er det vår oppfatning at man bør være varsom med å vektlegge konklusjonene i en undersøkelse som er gjennomført kun noen måneder etter at endringen i finansavtaleloven som tillot surcharging, trådte i kraft. Erfaringsmessig tar det alltid noe tid før aktører endrer markedsadferd.

I praksis ser vi i dag at brukerstedene håndterer dette ulikt. Noen gjennomfører surcharging, andre ikke. Det kan ha mange årsaker. En kan være at de foretrekker bruk av kort fordi alternativ håndtering av kontanter kan være ubekvem og dyrt. En annen årsak kan være at brukerstedene ønsker å tilby kundene den service som betaling med internasjonale kort innebærer, inkludert muligheten til å finansiere kjøpet.

Et tredje hensyn kan være at surcharging kan gi et uoversiktlig prisbilde for kunden – hva er det egentlig som skal betales? Ulike priser etter hvordan kunden betaler, gjør det mer komplisert å etterleve regler om tilstrekkelig prisinformasjon både for kortutsteder og brukersted – jf her også at surcharging utløser en egen opplysningsplikt etter finansavtaleloven § 39b (1) 1 punktum som skal overholdes.

Departementet innleder høringsbrevet med følgende påstand: *Det nasjonale kortsystemet BankAxept ble i 2010 benyttet ved om lag 82 prosent av alle kortbetalinger i det norske markedet. Til tross for at Norge har et svært effektivt nasjonalt kortbetalingssystem, gjennomføres en stadig større del av korttransaksjonene med internasjonale betalingskort”*

Finco vil gjerne påpeke at en av grunnene til nordmenns økte bruk av internasjonale kort er økt kortbruk på reise i utlandet. Når vi ser på nordmenns kortbruk innenlands, står BankAxept fortsatt for 88 %, en nedgang fra 92 % i 2003 (kilde: Norges Bank, Årsrapport om betalingssystem for 2011). Tatt i betraktning den økte netthandelen som har skjedd i samfunnet gjennom disse årene, har i realiteten BankAxept i liten grad mistet sin posisjon i markedet.

Spørsmålet om Norge skal avvente en konklusjon i EU om regulering av formidlingsgebyret, må ses i sammenheng med at de internasjonale kortsystemene har en langt svakere markedsposisjon i Norge enn de har ved grensekryssende betalinger i Europa. Det tilsier at konklusjonene som gjelder markedet for grensekryssende kortbetalinger i Europa ikke uten videre kan gis anvendelse i markedet for innenlands kortbruk i Norge.

En må også ta inn over seg at de internasjonale kortsystemene er basert på et internasjonalt regelverk utviklet gjennom mange år der mange ulike hensyn er veid mot hverandre. I virkeligheten finnes det i dag ikke noe annet praktisk alternativ til disse betalingssystemene for kunder som ønsker et betalingsinstrument som med enkelhet kan benyttes i utlandet. Norske myndigheter må derfor uansett være varsomme med å innføre nasjonale særregler som kan vanskeliggjøre tilgangen til slike kort for norske innbyggere.

Med vennlig hilsen
FINANSIERINGSSKAPENES FORENING

Jan Fr. Haraldsen

Dir

Dette brev er også sendt på e-post til postmottak@fin.dep.no.